

นิโครธ

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Ficus benghalensis* L.

วงศ์ : MORACEAE

ชื่ออื่น : กร่าง (ภาคกลาง ประจวบคีรีขันธ์) นิโครธ (กทม.)

ลักษณะทั่วไป : เป็นไม้ยืนต้น สูง 10 - 30 ลำต้นตรงเป็นพูพอน แตกกิ่งก้านแน่นทึบ มีรากอากาศงอกช้อยมาจากกิ่งซึ่งรากอากาศนี้สามารถเจริญเติบโต เป็นลำต้นต่อไปได้ด้วย ทุกส่วนมียางสีขาว ใบ ใบเดี่ยว ออกเวียนสลับ รูปไข่หรือรูปใบหอก ใบหนาคล้ายแผ่นหนัง มีขนนุ่มทั้งสองด้าน กว้าง 7 - 14 เซนติเมตร ปลายและโคนมน ก้านใบยาว 4- 7 เซนติเมตร เมื่อทิ้งใบจะปรากฏรอยแผลใบ เติ้นชัด ดอก สีขาว ออกเป็นช่อตามซอกใบบริเวณปลายกิ่ง แยกเพศ ขนาดเล็กมีจำนวนมาก อยู่ภายในฐานรองดอก รูปกลมคล้ายผล ผล เป็นผลรวมรูปกลม เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1 เซนติเมตร เมื่อสุกสี แดงคล้ำ ๆ หรือสีเลือดหมู

การกระจายพันธุ์ : ในประเทศอินเดีย ศรีลังกา และปากีสถาน และแพร่กระจายทั่วไปในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ออกดอก : เกือบทั้งปี

การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด

ประโยชน์ : ใบและเปลือกใช้แก้โรคท้องเสีย ท้องร่วง ถ่ายเป็นมูกเลือด และช่วยห้ามเลือด เปลือกชั้นในใช้ทำกระดาษ ราก ทำเชือก นอกจากนั้นยังใช้เลี้ยงเพื่อป้อนกันโรคเห็บกาวม ยาง แก้บิด แก้ท้องเดิน แก้โรคริดสีดวงทวาร หูด ผล รับประทานได้ เมล็ด เป็นยาเย็นและยาบำรุง

